

	<p>Об'єкти: Brustporträt von Louise G.</p> <p>Музеї: Magnus-Hirschfeld-Gesellschaft Kluckstr. 38 (im Hof) 10785 Berlin 030 / 441 39 73 info@magnus-hirschfeld.de</p> <p>Зібрання: Fotografische Sammlung des ehemaligen Instituts für Sexualwissenschaft</p> <p>Інвентарний номер: FSIFS-093_d</p>
--	--

Опис

Schwarz-Weiß-Fotografie einer leicht seitlich porträtierten Frau, die vom Kopf bis zur Brust sichtbar ist. Sie trägt ein Kleid mit gerüschtem Kragen und tiefem Dekolletée. Sie ist vor einem neutralen Hintergrund abgebildet, den Kopf hat sie nach links gedreht und blickt geradeaus.

Kontext:

Über die abgebildete Louise G. schreibt der Sexualwissenschaftler und Sexualreformer Magnus Hirschfeld, dass sie „der Pariser Halbwelt“ angehörte (vermutlich war sie eine Prostituierte bzw. Sexarbeiterin) und sich den Bart wachsen ließ, nachdem ihr ein Verehrer versichert habe, dass ihre Reize hierdurch nicht an Wert verlören (vgl. Hirschfeld: Geschlechtsübergänge, Text vor Tafel XIV).

Porträts wie das von Louise G. wurden in der zeitgenössischen Literatur zumeist im Kontext sog. „Bartfrauen“ bzw. „Bartdamen“ abgebildet. Auch Magnus Hirschfeld nutzte Abbildungen von „bärtigen Frauen“ in seiner Publikation „Geschlechtsübergänge“ im Kapitel „Androtrichie. Feminae barbatae.“ Dort schreibt er: „Zu den häufigsten und augenfälligsten Geschlechtsübergängen gehören die der Behaarung, einem [...] besonders wichtigen sekundären Geschlechtscharakter.

Um sich von der Häufigkeit des „Frauenbartes“ eine Vorstellung zu machen, ist es nur nötig, die Annoncenteeile der Zeitungen zu durchsehen. Ich sammelte einige Wochen die Inserate, in denen die Entfernung weiblicher Barte mittelst Elektrolyse, Enthaarungswassern, Depilatorien und anderen Methoden angepriesen wird und fand, daß sich in Berlin Dutzende von Personen diesem anscheinend recht einträglichen Erwerbszweig widmen.“ (vgl. Hirschfeld: Geschlechtsübergänge, Text vor Tafel XIV)

Bilder von „Frauen mit Bärten“ waren Teil der Bilderwand „Sexuelle Zwischenstufen“, die

вероятливо на першому разі 1922 на «Столітній святі німецьких природознавців і лікарів» в Лейпцігу і потім в Інституті для сексуальної науки продемонстровано. Засновник цього Інституту, Магнус Гіршфельд, хотів з допомогою цієї виставки своїм з 1910 року запропонованим «теорією стадій» ілюструвати і підкріпити.

Вельми стисло сказавши, описує це поняття стадій той факт, що кожне індивідуум як «чоловіче» так і «жіноче» має певні риси, які стосуються одного або кількох з чотирьох сфер: 1. статеві органи, 2. інші фізичні риси, 3. статевий інстинкт і/або 4. інші психічні риси.

З цим поняттям зв'язав Гіршфельд ще в 1907 році біологічно-генетичну статтю про те, що вона, зокрема, базується на життєвій ідентичності. Це поклало початок «теорії стадій», яка «протягом часу свого існування в Інституті була науковою ідеєю, яку для більшості співробітників» залишалося шляхом до розуміння сексуальної різноманітності і варіабільності. (див. Герр, Райнер (2022): Про любов і біль, Суhrкaмп, С. 31). З цим зв'язано також і відшкодування і декриміналізація тих, хто відхилявся від людських норм, які перебували поза межами соціальної норми.

Базові дані

Матеріал/Техніка:

Розміри:

Події

Опубліковано	Коли	1913
	Хто	Магнус Гіршфельд (1868-1935)
	Де	Лейпціг
Опубліковано	Коли	1928
	Хто	Franz Scott
	Де	Лейпціг
Опубліковано	Коли	1931
	Хто	Ludwig Levy-Lenz (1892-1966)
	Де	Лейпціг
У власності	Коли	1919-1933
	Хто	Institut für Sexualwissenschaft
	Де	Berlin-Tiergarten
Втрачено/ Загублено	Коли	1933
	Хто	
	Де	Берлін

[Відношення Коли
з
місцезнаходженням].

Хто

Де Париж

Ключові слова

- Weiblicher Körper
- Гірсутизм
- малюнок
- медикалізація
- проституція
- статевий диморфізм
- фотографія

Література

- Hirschfeld, Magnus (1913): Geschlechtsübergänge. Mischungen männlicher und weiblicher Geschlechtscharaktere (Sexuelle Zwischenstufen). Leipzig, Text vor Tafel XIV